

УДК 339.137.2

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ВИХОДУ НА ГЛОБАЛЬНИЙ РИНОК

Студ. Ю.С. Кошельник, гр. МгЕП 1-17

Науковий керівник доц. З.Я. Шацька

Київський національний університет технологій та дизайну

Мета і завдання. Метою дослідження є аналіз впливу чинників на формування конкурентоспроможності підприємства та визначення шляхів її підвищення в умовах виходу підприємства на глобальний ринок.

Завданням дослідження є проаналізувати вплив чинників на формування конкурентоспроможності підприємства та визначити шляхи і засоби для досягнення конкурентоспроможності підприємства в умовах глобалізації економіки.

Об'єкт дослідження. Об'єктом дослідження виступають суб'єкти господарювання на різних рівнях господарювання з урахуванням глобалізації економіки.

Предметом дослідження є конкурентоспроможність, як процес та її вплив на суб'єкти господарювання.

Методи та засоби дослідження. Аналіз і синтез, індукція, дедукція, узагальнення.

Наукова новизна та практичне значення отриманих результатів. Набуло подальшого розвитку питання міжнародної конкурентоспроможності вітчизняних підприємств, узагальнені чинники впливу на формування конкурентоспроможності підприємства в умовах виходу на глобальний ринок.

Практичне значення отриманих результатів полягає у тому, що врахувавши чинники конкурентоспроможності можна здійснити аналіз середовища та визначити стратегію підприємства на міжнародному ринку.

Результати дослідження. Глобальна економіка – якісно новий етап розвитку світової економіки, яка поступово перетворюється на цілісний глобальний організм, утворений гігантською виробничо-збутовою, глобальною фінансовою та планетарною інформаційною мережею [1].

Глобальний ринок – це товарно-грошові міждержавні відносини що характеризується не тільки внутрішнім попитом, але й зовнішнім пошуком своєї продукції на міжнародному ринку з відповідними його стандартами.

Здатність певного об'єкта або суб'єкта перевершити конкурентів у заданих умовах є основою глобального ринку, що визначається його конкурентоспроможністю. Конкурентоспроможність підприємства – реальна та потенційна спроможність, а також наявні для цього можливості підприємства щоб вивчати ринок, проектувати, виготовляти та реалізовувати товари, які за своїми параметрами в комплексі будуть більш привабливими для споживачів ніж товари конкурентів.

Враховуючи індекс конкурентоспроможності країн світу за 2017-2018 рр. за опублікованим «Індексом глобальної конкурентоспроможності 2017-2018 рр», Україна цього року посіла 81-е місце серед 137 країн світу, покращивши свої позиції на чотири пункти (у попередньому звіті мала 85-у позицію). На початку списку бачимо Швейцарію та Сінгапур, що говорить про високий рівень конкурентоспроможності підприємств цих країн [2].

Конкурентоспроможність можна виявити тільки порівнянням між собою групи фірм, які відносяться до однієї галузі, або фірм, які випускають товари (послуги)-

субститути як у масштабі країни, так і у масштабі світового ринку. Таким чином, одна і та ж фірма у рамках, наприклад, регіональної галузевої групи може бути визнана конкурентоспроможною, а в рамках галузей світового ринку – ні.

На рівень конкурентоспроможності підприємств та можливість їх виходу на міжнародний ринок впливають різноманітні чинники. Чинники конкурентоспроможності – це є ті чи інші причини, що частково впливають на рівень та характер конкурентоспроможності підприємства, а також можуть повністю визначати його суть.

Рівень конкурентоспроможності підприємств на міжнародному ринку визначається такими чинниками:

– станом та динамікою науково-технічного прогресу, рівнем розвитку техніки та технології, продуктивністю та надійністю устаткування, гнучкістю виробничих процесів тощо (техніко-технологічні чинники);

– циклом розвитку економіки, розвитком інтеграційних процесів у економічному просторі, загальногосподарською та галузевою кон'юнктурою, методами та механізмами регулювання господарської діяльності на рівні держави, регіонів та галузей (організаційно-економічні чинники);

– станом та динамікою соціальних процесів в країні (соціальні чинники);

– впливом виробничо-економічної діяльності підприємства на природне середовище (екологічні чинники);

– впливом політики-правового законодавства на функціонування підприємства (політичні чинники).

Висновки. Таким чином, конкурентоспроможність підприємства виступає важливим фактором забезпечення конкурентоспроможності галузі, а ефективність функціонування підприємств галузі є основоположним у формуванні міжнародної конкурентоспроможності та вільної конкуренції у глобальній економіці.

Врахування впливу чинників конкурентоспроможності на різних рівнях управління підприємством визначають шляхи її підвищення в умовах виходу підприємства на глобальний ринок, а саме:

1) розподіл роботи щодо удосконалення чи просування підприємства відповідно рівня, яке воно займає;

2) створення державних стандартів, реформування підприємства в умовах розвитку економіки;

3) забезпечення ефективного фінансування, співвідношення якості і ціни, ліквідація бюрократичної системи реалізації інвестиційних проектів, вільне ціноутворення з нормативно-правовим регулюванням;

4) удосконалення інфраструктури ринку, прогресивної виробничо-технічної бази;

5) пошук нових конкурентних переваг, інновацій для створення унікального продукту (послуги) та постійне бюджетування цієї сфери.

Ключові слова: конкурентоспроможність підприємства, глобальний ринок, чинники конкурентоспроможності, шляхи підвищення конкурентоспроможності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Світова економіка : підручник / за ред. А. П. Голікова, О. А. Довгаль. – Х. : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2015. – 268 с.

2. The Global Competitiveness Index. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.weforum.org/reports/the-global-competitiveness-report-2017-2018>.